

مطالعه اپیدمیولوژیک تأثیر برخی فاکتورهای فیزیکی و شیمی آب و مدیریت مزارع پرورشی در وقوع بیماری لکه سفید (White Spot Disease) در میگوی پاسفید (*Litopenaeus vannamei*) در استان سیستان و بلوچستان

عیسی شریف پور^{۱*}، آرمین عابدیان امیری^۲، شاپور کاکولکی^۱

۱- سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، موسسه تحقیقات علوم شیلاتی کشور، بخش بهداشت و بیماری‌های آبزیان، تهران، ایران، صندوق پستی:

۱۴۹/۱۴۹۶۵

۲- سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، مرکز تحقیقات شیلاتی آب‌های دور، چابهار، ایران، صندوق پستی: ۹۹۷۱۷۷۹۴۱۷

تاریخ پذیرش: ۱۸ مرداد ۱۳۹۵

تاریخ دریافت: ۱۳ اسفند ۱۳۹۴

چکیده

بیماری لکه سفید میگو هر ساله سبب تلفات سنگین در مزارع پرورش میگو کشور می‌شود. فاکتورهای فیزیکی و شیمیایی آب از عوامل تأثیر گذار بر بروز بیماری لکه سفید (White Spot Disease) میگو محسوب می‌شوند. هدف از این تحقیق بررسی میزان تأثیر عوامل خطر در بروز بیماری لکه سفید میگو در مجتمع پرورش میگو غرب باهوکلالت (گواتر-چابهار) با استفاده از مدل رگرسیون لجستیک می‌باشد. طی سال‌های ۹۰-۱۳۸۹، فاکتورهای دما، شوری، اکسیژن، pH، آمونیاک، سیلیس و میزان فیتوپلانکتون‌های آب ۱۲ استخر از مزارع مجتمع پرورش میگو گواتر واقع در استان سیستان و بلوچستان اندازه‌گیری و ثبت گردید. هر ماه از میگوهای استخرهای مورد بررسی در این طرح نمونه‌برداری شد. در کل تعداد ۱۱۸۰ قطعه میگوی پرورشی پاسفید غربی (*Litopenaeus vannamei*) مورد بررسی قرار گرفت. نمونه‌ها بوسیله PCR جهت حضور و عدم حضور بیماری لکه سفید مورد آزمایش قرار گرفت. آنالیز نتایج با نرم افزارهای (PASW Statistics 18, SPSS) تأثیر فاکتورهای اکسیژن، دما و شفافیت را در بروز بیماری لکه سفید در منطقه مورد مطالعه نشان داد. از بین فاکتورهای تأثیر گذار مورد مطالعه در بروز بیماری بعضی فاکتورها نقش مهم‌تری از سایر فاکتورهای مورد مطالعه در بروز بیماری لکه سفید داشتند و بعضی از فاکتورها در بروز بیماری لکه سفید بی تأثیر بودند. به نظر می‌رسد بروز بیماری لکه سفید به بعضی شرایط اکولوژی منطقه و فاکتورهای بیولوژی میزبان بستگی دارد که در این مطالعه مورد ارزیابی قرار نگرفتند.

کلمات کلیدی: اپیدمیولوژی، میگوی پرورشی پاسفید غربی، بیماری لکه سفید، استان سیستان و بلوچستان.

مقدمه

تولید و توسعه اقتصادی میگوی پرورشی با بیماری‌های زیادی همراه شده است که اغلب از ویروس‌ها ناشی می‌شوند. بیماری‌های ویروسی در صنعت پرورش میگو بسیار مهم هستند، زیرا موجب از دست رفتن مقدار قابل توجهی از تولیدات میگوی پرورشی می‌شوند و همچنین خسارات جبران ناپذیری را به بار می‌آورند (افشارنسب و همکاران، ۱۳۸۶). از سال ۱۹۹۲ میلادی، بیماری لکه سفید، کلیه بیماری‌های میگو را تحت الشعاع خود قرار داد و باعث تلفات زیادی در مزارع پرورش میگوی کشورهای مختلف از جمله چین، ژاپن، هند، تایلند، اندونزی، سریلانکا، بنگلادش، مالزی و... گردید. به‌طور مثال در سال‌های گذشته بیماری لکه سفید در کشور چین موجب از بین رفتن ۸۰ درصد میگوی پرورشی که رقمی حدود ۵۰ هزار تن بود، گردید که خسارتی معادل ۱ میلیارد دلار برآورد شد. در کشور تایلند رقمی معادل ۵۰۰ میلیون دلار از بیماری لکه سفید به پرورش‌دهندگان خسارت وارد گردید. همچنین چندین منطقه دیگر از جمله کشورهای ژاپن، استرالیا، فیلیپین و ایالات متحده آمریکا نیز شدت از بیماری‌های ویروسی آسیب دیده و پرورش دهندگان در این کشورها نیز محتمل خسارات فراوانی گردیدند (افشارنسب و همکاران، ۱۳۸۶؛ عبدی، ۱۳۸۹). در ایران این بیماری اولین بار در سال ۱۳۸۱ در سایت چوبنده آبادان در استان خوزستان مشاهده شد و پس از آن در سال‌های ۸۳، ۸۷ و ۸۹ بیماری لکه سفید در سایت فوق الذکر گزارش شد. ضمن اینکه در سال ۸۴ از استان بوشهر و در سال ۸۷، ۹۰، ۹۱، ۹۲، ۹۳ و ۹۴ از سایت پرورش میگوی غرب باهو کلات (گواتر- چابهار) در سیستان و بلوچستان نیز گزارش بروز بیماری را داشتیم. بدین ترتیب بیماری ویروسی لکه سفید میگو تا کنون خسارات هنگفتی را به صنعت پرورش میگوی کشور

وارد کرده است (افشارنسب و همکاران، ۱۳۸۶؛ عبدی، ۱۳۸۹). عامل ایجاد کننده بیماری لکه سفید یکی از بزرگ‌ترین ویروس‌های جدا شده از میگو است. ویروس بیماری به شکل تخم مرغی^۱ تا میله‌ای شکل^۲ متغیر و دارای یک زائده دم مانند در یکی از انتهای خود است. ویروس دارای یک پوشش سه لایه‌ای است و درون آن یک کپسول با یک DNA دو رشته‌ای^۳ وجود دارد. ویروس عامل لکه سفید می‌تواند به مدت ۴-۷ روز در محیط آزاد زنده ماند و اگر میزبانی پیدا نکند از بین خواهد رفت. شوری و درجه حرارت آب می‌تواند به شدت ویروس را تحت تأثیر قرار دهد، به‌طوری که ویروس در شوری زیر ۲۰ ppt فعالیت خود را از دست می‌دهد و با درجه حرارت بالای ۳۰ درجه سانتی گراد فعالیت آن کاهش می‌یابد. ویروس به شدت به PH بالای ۱۲ و زیر ۳ حساس است و از بین می‌رود (افشارنسب، ۱۳۸۶). تا مدت‌ها این ویروس را متعلق به خانواده Baculoviridae می‌دانستند ولی با مطالعات مولکولی انجام گرفته در سال ۲۰۰۱ ویروس را در خانواده جدیدی به نام Nimaviridae و جنس *Wispovirus* sp. قرار داده‌اند (افشارنسب و همکاران، ۱۳۸۶). ویروس لکه سفید اکثر سخت پوستان آبرزی^۴ را مبتلا می‌سازد. در مراحل اولیه همه گیری، جامعه علمی استراتژی‌های کنترل بیماری لکه سفید را بر اساس یک تئوری مفروض که تعدادی از عوامل بالقوه خطر (که اطلاعات آن از روی مطالعه سایر بیماری‌ها مفروض گردیده است) در شیوع بیماری لکه سفید دخیل هستند، به پرورش دهندگان میگو توصیه می‌کند (Corsin et

^۱ Oval-shaped^۲ Rod-shaped^۳ ds DNA^۴ crustaceans

دریا بغیر از شوری، درصد حضور ناقلین وحشی را افزایش می دهد (Gunalan et al., 2011).

- تراکم بیش از حد میگوها در استخرهای پرورشی و طولانی شدن دوره پرورش به فراوانی و شدت بیماری می افزاید (Tsai et al., 1999).
- بادهای موسمی و باران های سنگین باعث وخامت بیماری می شوند (این عامل در مزارع اطراف خلیج تایلند مشاهده می شود (Gunalan et al., 2011; Tsai et al., 1999).

از آنجا که بسیاری از پاتوژن های بالقوه در حال حاضر به عنوان ساکنان طبیعی اکوسیستم میگو در محیط پرورش هستند، بدین دلیل عوامل استرس زا نقش مهمی را در حساسیت میگو به میکروب های بیماریزا می توانند بازی کنند و یکی از عوامل مهم ایجادکننده و بروز بیماری لکه سفید باشند. قابل ذکر است، نقش استرس، عوامل محیطی و مدیریتی در بروز بیماری لکه سفید هنوز به درستی مشخص نشده و این امر تحقیق و مطالعات بیشتری را می طلبد که باید مورد توجه محققین و دانشمندان مربوطه قرار گیرد. با توجه به اینکه مطالعه وقایع مرتبط با سلامتی در جمعیت های تعریف شده که شامل بررسی وضعیت های خاص و مواجهه ها و عوامل مربوط به میزبان است و در رخداد بیماری ها سهم هستند با علم اپیدمیولوژی امکان پذیر است (مجیدی نسب، ۱۳۷۷)، در این تحقیق سعی شده نقش فاکتورهای فیزیکی و شیمی در محیط زیست و فاکتورهای مدیریتی میگوهای پرورشی در بروز شیوع بیماری لکه سفید در مجتمع پرورش میگو غرب باهو کلات^۲ - گواتر از نظر علم اپیدمیولوژی مورد بررسی و بحث قرار گیرند.

2005 (al., Tendencia و همکاران (۲۰۱۱) در مطالعه ای بیان کردند، نوسانات عوامل فیزیکی و شیمیایی آب استخر می تواند باعث ایجاد استرس در میگوها شود. خدای (۱۳۸۱) در تحقیق خود در سایت پرورش میگو گواتر عنوان می کند که دما از جمله فاکتورهای غیر قابل کنترلی است که بعضاً از محدوده خارج بوده است. شوری، ذرات معلق و شفافیت آب استخرها عمدتاً در محدوده مناسب نبوده و کنترل آن ها از اهمیت خاصی برخوردار است (خدای، ۱۳۸۱). Sniesko (۱۹۷۴) برای اولین بار روابط متقابل بین میزبان، پاتوژن و محیط زیست در بیماری های ماهی (و با گسترش به میگو) بیان کرد. بر این اساس برای بروز یک بیماری، محیط زیست استرس زا است که شرایط را به عنوان فعال کننده روند بیماری فراهم می کند. حداقل از بیست سال پیش به خوبی درک شده است که بیماری آبریان نتیجه وجود یک میزبان حساس^۱ در محیطی سرشار از استرس و عوامل بالقوه بیماریزا است. به نظر می رسد عوامل محیطی و مدیریتی زیر در انتشار، وخامت و افزایش تلفات میگوهای آلوده به ویروس لکه سفید نقش داشته باشند:

- تغییرات ناگهانی در کیفیت آب یا دما (Kakoolaki et al., 2014; Esparza-Leal et al., 2010, OIE, 2012).
- تراکم بالا در ذخیره سازی پست لاروها در استخرهای پرورشی (Gunalan et al., 2011).
- تحقیقات نشان داده مزارعی که از شوری آب بالائی استفاده می کردند و در کنار مناطق ساحلی قرار داشتند در مقایسه با مزارعی که شوری آب پائینی داشتند مشکلات بیشتری دارند (همجواری با

² Bahu Kalat

¹ susceptible host

مواد و روش‌ها

منطقه مورد مطالعه

محل اجرای طرح در مجتمع پرورش میگو غرب باهو کلات، در منتهی‌الیه جنوب شرقی کشور و با طول جغرافیایی $۳۰^{\circ} ۶۱'$ شمالی و عرض جغرافیایی $۱۱^{\circ} ۲۵'$ شرقی در مرز ایران و پاکستان در حاشیه جنوب غربی پائین دست رودخانه باهو کلات و خور گواتر واقع گردیده است و از دو سایت شمالی و جنوبی با مساحت ۴۰۰۰ هکتار و سطح مفید ۲۵۰۰ هکتار (۵) تشکیل شده است (شکل ۱). در طی سال‌های اجرای طرح

شکل ۱. مجتمع پرورش میگوی غرب باهو کلات (Google earth, 2012)

◊ مزارع فاز ۱ شمالی (C1) * مزارع فاز ۲ شمالی (C2)
 0 مزارع فاز ۳ شمالی (C3) + مزارع فاز جنوبی (F1, F2, F3, F4, F5, F6)
 Δ کانال خروجی اصلی

جدول ۱: شماره مزارع و استخرهای مورد بررسی در مجتمع غرب باهو کلات در سال ۹۰ و ۸۹

نام مزرعه	نام استخر	شماره استخر	نام مزرعه	نام استخر	شماره استخر
C1-11	P7*	۱	C2-2	P7*	۱۳
	P8*	۲		P8*	۱۴
C2-5	P5*	۴	C2-31	P8	۱۵
	P7	۵		P10	۱۶
C2-30	P1*	۶	C3-7	P3*	۱۷
	P12*	۷		P5*	۱۸
C2-33	P4*	۸	C3-8	P11	۱۹
	P8*	۹		P12	۲۰
C2-5	P7	۱۱	C1-10	P5*	۲۱
	P10	۱۲		P10*	۲۲
C1-13	P8	۳	C3-10	P2*	۱۰

(*) استخرهایی که طی این مطالعه به ویروس لکه سفید میگو آلوده شدند.

روش نمونه‌برداری

برای انتخاب مزارع جهت نمونه‌برداری سعی شد، از هر فاز شمالی، مزرعه فعال اول و آخر (از سمت کانال آبرسان اصلی به طرف کانال خروجی اصلی) انتخاب شود (جدول ۱). قابل ذکر است، شیوع ویروس

لکه سفید بیش از ۲۰ درصد در هر استخر فرض گردید. از هر مزرعه دو استخر (استخر فعال ابتدا و انتها) انتخاب شد و از هر استخر ۱۰ نمونه بصورت تصادفی اخذ گردید (USFWS/AFS-FHS, 2004) و زمان نمونه‌برداری هر ۱۵ روز یکبار بعد از زمان ذخیره‌سازی

استخرها بود. در سال ۱۳۸۹ تعداد ۴۷۰ قطعه میگو و در سال ۱۳۹۰ تعداد ۷۱۰ قطعه میگو پرورشی از استخرهای مورد مطالعه صید شدند. در مجموع ۱۱۸۰ قطعه میگوی پرورشی جهت شناسایی وجود یا عدم وجود ویروس لکه سفید مورد مطالعه ویروس شناسی قرار گرفتند. نمونه‌ها در ماه اول توسط سینی غذادهی و در ماه‌های بعد توسط تور پرتابی صید شدند.

انجام آزمایش‌های PCR

برای انجام آزمایش‌های PCR از پای شنا (جفت پای اول) میگوهای نمونه‌برداری شده، استفاده گردید. بعد از صید میگو از هر استخر با قیچی فلزی استریل جفت پای اول شنا قطع و در ظروف شیشه‌ای استریل مخصوص نمونه‌برداری حاوی الکل اتیلیک ۹۶ درجه قرار داده شدند. قابل ذکر است، نمونه‌های تهیه شده از ۵ میگو از یک استخر در هر بار نمونه‌برداری در یک شیشه نمونه‌برداری نگهداری (هر ۱۰ نمونه پای شنا به یک نمونه (همگن) تبدیل شدند) و کددهی شدند. سپس برای انجام آزمایشات ویروس شناسی به آزمایشگاه تشخیص مولکولی شبکه دامپزشکی چابهار منتقل گردیدند. روش آزمایش برای تشخیص ویروس عامل لکه سفید روش Nested-PCR (WSSV) (IQ2000TM ساخت کشور تایوان (Farming Intelligence Tech Crop) و حاوی دستورالعمل خاص کیت، برای ردیابی آلودگی به ویروس لکه سفید بود. استخراج DNA با روش Lysis buffer، PCR با روش استاندارد OIE در کیت IQ2000TM و Nested، الکتروفورز با ولتاژ ۱۰۰ و آگارز ۲٪ انجام شد (OIE, 2003). در این تحقیق

تمامی پست لاروها قبل ذخیره سازی در استخرهای پرورشی منطقه مورد مطالعه با احتمال شیوع ۲٪ و احتمال ۹۵٪ اطمینان از نظر آلودگی با ویروس لکه سفید به روش Nested PCR، آزمایش شدند و در صورت عدم وجود آلودگی ذخیره سازی انجام پذیرفت (این عمل جزء دستور العمل سازمان دامپزشکی کشور بود).

واکنش PCR شامل مراحل زیر بود:

۱. مرحله واسرشته سازی اولیه: ۳۰ ثانیه در ۹۴ درجه سانتی گراد، ۳۰ ثانیه در ۶۲ درجه سانتی گراد، ۳۰ ثانیه در ۷۲ درجه سانتی گراد، ۵ بار تکرار.
 ۲. مرحله واسرشته سازی نهایی و هم سرشتگی یا تکثیر ژن و بسط اولیه: ۱۵ ثانیه در ۹۴ سانتی گراد، ۱۵ ثانیه در ۶۲ درجه سانتی گراد، ۲۰ ثانیه در ۷۲ درجه سانتی گراد، ۱۵ بار تکرار.
 ۳. مرحله بسط نهائی: ۳۰ ثانیه در ۷۲ درجه سانتی گراد، ۳۰ ثانیه در ۲۰ درجه سانتی گراد. بعد از تکمیل واکنش Nested PCR، ۵ میکرولیتر از رنگ Loading dye ۶× موجود در کیت به هر لوله واکنش اضافه و خوب مخلوط شد. در پایان این مرحله، نمونه آماده الکتروفورز بود.
- برای آماده سازی ژل آگاروز، ابتدا بافر TBE ساخته و سپس ژل آگاروز ۲٪ برای الکتروفورز تهیه شد (OIE, 2003).

نمونه‌برداری فاکتورهای فیزیکی و

شیمیایی آب

برای بررسی فاکتورهای فیزیکی و شیمیایی از آب استخرهای انتخاب شده، هر ۱۵ روز یکبار همزمان با نمونه‌برداری میگوها برای آزمایش PCR نمونه‌برداری

بررسی پلانکتون گیاهی

به منظور بررسی کمی و کیفی پلانکتون گیاهی در هر نوبت نمونه برداری، یک لیتر آب از استخر مورد نظر برداشته شدند و با فرمالین ۴ درصد فیکس گردید. نمونه های فیکس شده به مدت یک هفته جهت ته نشین شدن سلول های فیتوپلانکتونی در دمای اتاق نگهداری شدند. سپس توسط سیفون آب رویی خارج شده و باقیمانده نمونه در شیشه های کوچک جهت بررسی جمع آوری شد. با توجه به تراکم نمونه ها از ۱ تا ۵ برداشت ۱ میلی لیتری نمونه را در لام سدویک رافت^۱ ریخته و با کمک میکروسکوپ نوری (نیکون، ژاپن) با بزرگنمایی ۲۰ و ۴۰ و با استفاده از منابع موجود شناسایی و شمارش شدند (Newell, 1977; Habit et al., 1976; Charles, 1985). در نهایت تراکم آنها با استفاده از فرمول ذیل بر اساس سلول در یک لیتر تعیین گردیدند:

$$\text{تعداد (سلول در لیتر)} = 1000 \times X \quad [X = \text{حجم تغلیظ شده (ml)} / \text{تعداد لام (ml)}] \\ \text{حجم لام ها (ml)}$$

بررسی وضعیت مدیریت

برای تعیین وضعیت مدیریت استخرهای پرورش میگو تعداد چهار شاخص در نظر گرفته شد (جدول ۲).

صورت گرفت. فاکتورهای مورد بررسی در این طرح شامل: سیلیس، pH، اکسیژن محلول، آمونیاک غیر یونیزه، شفافیت، دما، شوری و همچنین شناسایی و شمارش میزان فیتوپلانکتون آب استخرهای مورد مطالعه بودند. جهت نمونه برداری از فیتوپلانکتون از ظروف پلاستیکی استفاده شد، نمونه برداری از آب، در هر مرتبه دو نوبت صبح (قبل از طلوع آفتاب ساعت ۵-۴) و بعد از ظهر (ساعت ۱۸-۱۶) به منظور تعیین دما، اکسیژن محلول، pH و شوری انجام پذیرفت. جهت اندازه گیری آمونیاک در یک نوبت صبح و شفافیت آب در یک نوبت در بعد از ظهر توسط سی سی دیسک انجام گردید (Tendencia, 2011). میزان سیلیس بر اساس روش Koroleff در طول موج ۸۴۰nm توسط اسپکتروفتومتر اندازه گیری و ثبت شدند (Moopam, 1998). شوری توسط شوری سنج چشمی مدل KRUSS-S در منطقه اندازه گیری شد. پارامترهای دما و pH توسط دستگاه پرتابل (pH متر و ترمومتر WTW) در مزرعه اندازه گیری شدند. نمونه برداری ها از آب جهت اندازه گیری اکسیژن با بطری وینکلر انجام گردیدند که در منطقه با افزودن کلرید منگنز و یدور قلیایی فیکس شدند (Moopam, 1998). اندازه گیری آمونیاک غیر یونیزه بر اساس روش Koroleff استوار بود و با تشکیل ایندوفنل و تعیین جذب آن در طول موج ۶۳۰nm توسط دستگاه اسپکتروفتومتر ثبت گردیدند (Moopam, 1998) و سپس آمونیاک غیر یونی با در نظر گرفتن pH و دما محاسبه گردیدند (Galster, 1991).

^۱ -Glass Sedgewick Rafter

جدول ۲: شاخص تعیین رتبه برای مزارع پرورش میگو در سایت غرب باهوکلالت- گواتر.

ردیف	شاخص	رتبه	امتیاز
۱	آماده سازی استخر	برداشتن خاک سیاه کف استخر	بله = ۱
			خیر = ۰
			بله = ۱
			خیر = ۰
۲	تراکم ذخیره سازی (قطعه در هکتار)	شخم زدن	بله = ۱
			خیر = ۰
			بله = ۱
			خیر = ۰
۳	مدیریت غذا دهی	آهک پاشی	بله = ۱
			خیر = ۰
			بله = ۱
			خیر = ۰
۴	ناخواسته در استخر	وجود دارد	بله = ۱
			خیر = ۰
			بله = ۱
			خیر = ۰
جمع کل			۶

آنالیز آماری

برای رسم نمودارها از نرم افزار (Excel 2010) و جهت تجزیه و تحلیل آماری از نرم افزار (PASW SPSS Statistics 18) استفاده گردید. جهت بررسی تاثیرگذاری برخی از متغیرهای کمی از جمله دما، شوری، pH، تراکم ذخیره سازی، تعداد فیتوپلانکتون ها در لیتر، آمونیاک غیر یونیزه، کدورت، اکسیژن محلول و سیلیس بر بروز یا عدم بروز بیماری از مدل رگرسیون لجستیک استفاده شد.

نتایج PCR

از بین ۲۲ استخر مورد بررسی، ۱۵ استخر در زمان اجرای این مطالعه به ویروس لکه سفید میگو آلوده شدند. استخرهای آلوده حداکثر ۱۰ روز بعد از بروز علائم بیماری و تلفات بعلت مقرون به صرفه نبودن ادامه ی کار بدون ضد عفونی آب استخرها خالی شدند.

نتیج آزمایشات PCR برای ویروس لکه سفید میگوهای استخرهای مورد بررسی در جدول ۳ آورده شد.

جدول ۳: نتایج PCR برای ویروس لکه سفید میگوهای استخرهای مورد بررسی در مجتمع پرورش میگو غرب باهوکلالت (گواتر-چابهار)

شماره استخر	نتیجه آزمایش PCR	شماره استخر	نتیجه آزمایش PCR
۱	۱	۱۲	۰
۲	۱	۱۳	۱
۳	۰	۱۴	۱
۴	۱	۱۵	۰
۵	۰	۱۶	۰
۶	۱	۱۷	۱
۷	۱	۱۸	۱
۸	۱	۱۹	۰
۹	۱	۲۰	۰
۱۰	۱	۲۱	۱
۱۱	۰	۲۲	۱

۰، نتیجه منفی؛ ۱، نتیجه مثبت.

مدیریت

در میان استخرهای مورد بررسی کمترین امتیاز ۳ و بیشترین امتیاز ۵ بود. امتیازدهی مدیریت در استخرهای مورد بررسی در جدول ۴ آورده شد.

جدول ۴: امتیاز مدیریت در استخرهای پرورش میگوی مورد بررسی در سایت غرب باهوکلالت (گواتر-چابهار)

شماره استخر	امتیاز	شماره استخر	امتیاز
۱	۳	۱۲	۵
۲	۳	۱۳	۳
۳	۵	۱۴	۳
۴	۴	۱۵	۵
۵	۴	۱۶	۵
۶	۵	۱۷	۵
۷	۵	۱۸	۴
۸	۴	۱۹	۴
۹	۳	۲۰	۳
۱۰	۳	۲۱	۳
۱۱	۴	۲۲	۴

فاکتورهای فیزیکی آب

بیشترین و کمترین شفافیت آب استخرها به ترتیب متعلق به استخرهای شماره ۷ و ۲۱ بود. بالاترین دمای صبح آب استخرها متعلق به استخر شماره ۱۷ و پائینترین دمای صبح آب استخرها به ترتیب متعلق به استخر شماره ۱ بودند. بالاترین دمای عصر آب استخرها متعلق به استخر شماره ۲۱ و پائینترین دمای صبح آب استخرها به ترتیب متعلق به استخر شماره ۱ و ۲ بودند.

جدول ۵: فاکتورهای فیزیکی آب استخرهای مورد بررسی در مجتمع پرورش میگوی غرب باهوکلالت (گواتر-چابهار) (Mean±SD)

شماره استخر	شفافیت (cm)	دمای عصر (°C)	دمای صبح (°C)
۱	۳۷/۵±۳/۵	۳۰/۵±۰/۷	۲۷±۰/۰
۲	۳۲/۵±۳/۵	۳۰/۵±۰/۷	۲۸±۰/۰
۳	۳۷/۵±۷/۵	۳۱/۳±۱/۳	۲۸/۵±۱/۲
۴	۳۲/۸±۶/۳	۳۱/۱±۱/۳	۲۸/۷±۱/۱
۵	۳۵/۶±۳/۲	۳۱/۱±۱/۸	۲۸/۶±۱
۶	۲۸/۷±۱۱	۳۱/۵±۱	۲۸/۵±۱/۲
۷	۴۸/۳±۲/۸	۳۱/۶±۱/۱	۲۸/۳±۱/۵
۸	۳۵/۸±۸	۳۲/۱±۱/۳	۲۹/۸±۱/۱
۹	۳۴/۱±۳/۷	۳۱/۸±۱/۳	۲۹/۱±۱/۷
۱۰	۴۱/۲±۱۴/۹	۳۱/۲±۰/۵	۲۸/۷±۱/۷
۱۱	۳۷/۵±۱۰/۴	۳۲/۵±۱/۲	۲۹/۵±۱/۲
۱۲	۳۳±۹	۳۲/۶±۱/۵	۲۹±۱/۴
۱۳	۳۴/۳±۵/۶	۳۲/۱±۰/۹	۲۸/۲±۰/۷
۱۴	۳۱/۸±۲/۵	۳۱/۸±۱/۴	۲۸/۳±۱/۵
۱۵	۳۳/۱±۷	۳۲±۲/۳	۲۸/۵±۱/۴
۱۶	۳۵±۲/۶	۳۱/۸±۱/۸	۲۸/۷±۱/۱
۱۷	۲۴/۱±۵/۸	۳۳/۳±۱/۲	۲۸/۸±۰/۷
۱۸	۳۸/۳±۷	۳۳/۳±۱/۱	۲۸/۶±۰/۵
۱۹	۴۱/۲±۹/۹	۳۱/۲±۱/۹	۲۸/۷±۱/۶
۲۰	۳۵/۶±۱۲/۳	۳۲/۱±۱/۲	۲۸/۸±۱/۲
۲۱	۲۵±۷	۳۲/۵±۰/۷	۳۰±۱/۴
۲۲	۲۳/۷±۴/۷	۳۲/۲±۰/۵	۲۸/۲±۰/۵

فاکتورهای شیمیایی آب

نتایج میزان فاکتورهای آمونیاک غیر یونیزه، شوری صبح و عصر، pH صبح و عصر، اکسیژن محلول صبح و عصر و سیلیس در استخرهای مورد بررسی در جدول ۶ آورده شد.

جدول ۶: فاکتورهای شیمیایی آب استخرهای مورد بررسی در مجتمع پرورش میگوی غرب باهو کلات
(گواتر-چابهار) (Mean±SD) پلانکتون گیاهی

شماره استخر	آمونیاک غیر یونیزه (mg/l)	شوری صبح (ppt)	شوری عصر (ppt)	pH صبح	pH عصر	اکسیژن صبح (mg/l)	اکسیژن عصر (mg/l)	سیلیس (ppm)
۱	۰/۰۱±۰/۰۰	۴۴±۰/۰	۴۷±۰/۰	۸/۳±۰/۱	۸/۵±۰/۰	۵/۱±۰/۰	۷/۱±۰/۰	۰/۹±۰/۴
۲	۰/۰۱±۰/۰۰	۴۳±۰/۰	۴۶±۰/۰	۸/۲±۰/۰	۸/۵±۰/۰	۵/۴±۰/۰	۷/۹±۰/۱	۱±۰/۲
۳	۰/۰۲±۰/۰۰	۴۶/۶±۲/۸	۴۸/۸±۱/۹	۷/۸±۱/۲	۸/۳±۰/۴	۵/۱±۰/۲	۶/۹±۰/۳	۰/۹±۰/۴
۴	۰/۰۲±۰/۰۰	۴۶/۱±۳	۴۸/۱±۲/۷	۷/۸±۱/۱	۸/۲±۰/۴	۵/۱±۰/۲	۶/۷±۰/۳	۰/۶±۰/۳
۵	۰/۰۲±۰/۰۰	۴۶/۲±۲/۹	۴۸/۲±۲/۷	۷/۸±۱	۸/۱±۰/۴	۵/۱±۰/۲	۶/۹±۰/۲	۰/۶±۰/۳
۶	۰/۰۹±۰/۰۷	۵۱/۵±۳/۱	۵۳±۲/۱	۸/۳±۰/۰	۸/۵±۰/۴	۴/۸±۰/۴	۷±۰/۴	۰/۷±۰/۳
۷	۰/۱±۰/۰۳	۴۹/۳±۱/۱	۵۲±۱	۸/۴±۰/۱	۸/۵±۰/۲	۵±۰/۵	۷/۵±۰/۵	۱/۳±۰/۳
۸	۰/۰۲±۰/۰۱	۴۶/۱±۲/۹	۴۷/۵±۲/۵	۸/۴±۰/۱	۸/۵±۰/۱	۴/۸±۰/۴	۷/۲±۰/۲	۱±۰/۴
۹	۰/۰۱±۰/۰۱	۴۵/۶±۲	۴۶/۶±۲	۸/۴±۰/۰	۸/۵±۰/۱	۴/۷±۰/۳	۷±۰/۴	۰/۷±۰/۳
۱۰	۰/۰۲±۰/۰۰	۴۶/۷±۲	۴۸±۲	۸/۴±۰/۱	۸/۵±۰/۱	۴/۶±۰/۴	۶/۶±۰/۳	۰/۷±۰/۴
۱۱	۰/۰۵±۰/۰۲	۴۷/۵±۲/۳	۴۸±۲/۳	۸/۶±۰/۱	۸/۷±۰/۱	۴/۳±۰/۸	۷±۰/۸	۰/۷±۰/۴
۱۲	۰/۰۲±۰/۰	۴۶/۶±۰/۵	۴۹±۲/۳	۸/۵±۰/۱	۸/۷±۰/۲	۵/۱±۰/۵	۷/۲±۱/۳	۱/۱±۰/۵
۱۳	۰/۰۱±۰/۰	۴۶/۸±۲/۵	۴۸/۲±۱/۵	۸±۱/۱	۸/۴±۰/۳	۵/۳±۰/۳	۶/۹±۰/۲	۰/۸±۰/۵
۱۴	۰/۰۲±۰/۰	۴۷±۲/۸	۴۸/۳±۲/۱	۸±۱/۱	۸/۴±۰/۵	۵/۱±۰/۵	۷±۰/۶	۰/۶±۰/۳
۱۵	۰/۰۳±۰/۰۱	۴۷±۳/۱	۴۸/۱±۲/۴	۸±۱/۱	۸/۴±۰/۵	۵/۲±۰/۴	۶/۸±۰/۵	۰/۷±۰/۴
۱۶	۰/۰۳±۰/۰۱	۴۸±۱/۳	۴۹/۱±۱/۲	۷/۹±۱/۱	۸/۳±۰/۵	۵/۳±۱/۳	۶/۹±۰/۲	۰/۸±۰/۳
۱۷	۰/۰۷±۰/۰۵	۵۲/۶±۲/۱	۵۳/۳±۱/۷	۸/۴±۰/۱	۸/۶±۰/۱	۵/۲±۰/۲	۷±۰/۶	۱/۳±۰/۳
۱۸	۰/۰۶±۰/۰۴	۵۲/۳±۲	۵۳/۳±۲	۸/۴±۰/۱	۸/۶±۰/۱	۵/۱±۰/۵	۷/۶±۱	۱/۲±۰/۴
۱۹	۰/۰۳±۰/۰۱	۴۶/۱±۲/۵	۴۶/۷±۲/۵	۸/۵±۰/۱	۸/۶±۰/۱	۴/۵±۰/۸	۷±۰/۴	۰/۵±۰/۳
۲۰	۰/۰۱±۰/۰۱	۴۴/۸±۲/۴	۴۶/۷±۱/۶	۸/۳±۰/۱	۸/۵±۰/۰	۵/۳±۰/۲	۷/۱±۰/۷	۰/۶±۰/۳
۲۱	۰/۰۶±۰/۰۲	۴۷/۵±۲/۱	۴۸±۲/۸	۸/۴±۰/۲	۸/۶±۰/۲	۴/۱±۰/۴	۶/۳±۰/۰	۱/۳±۰/۱
۲۲	۰/۰۲±۰/۰۱	۴۷±۱/۱	۴۸/۵±۳	۸/۳±۰/۱	۸/۴±۰/۰	۴/۹±۰/۴	۶/۵±۰/۱	۱/۲±۰/۱

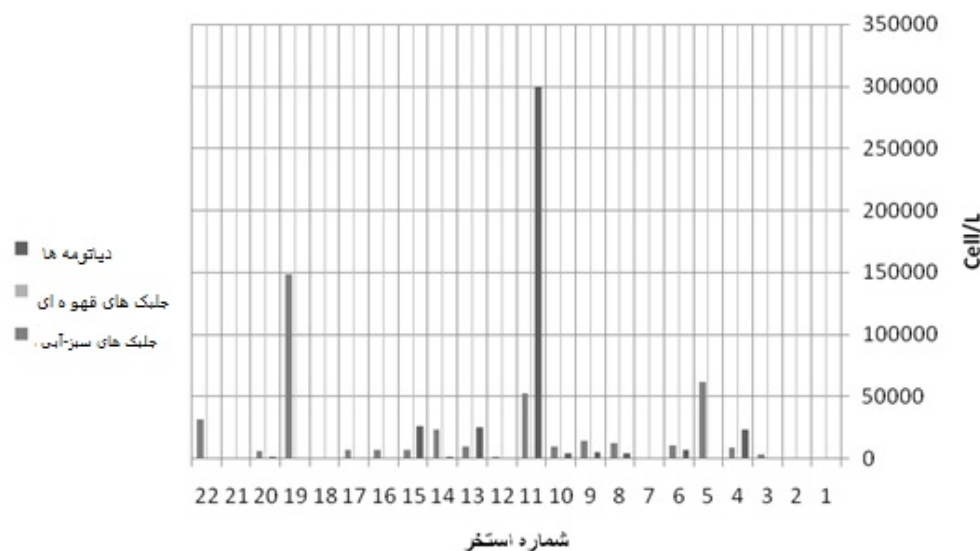
آنالیز آماری

بر اساس نتایج به دست آمده و با استناد به اینکه عدد (۱) برای وقوع بیماری و عدد (۰) برای عدم وقوع بیماری لکه سفید همراه بامدل Backward Wald در نظر گرفته شده بود، چنین به نظر می رسد که طبقه بندی انجام شده ۸۷/۵ درصد موارد را پوشش می دهد. نتایج

طی بررسی پلانکتون گیاهی استخرهای پرورشی میگو در منطقه گواتر سه شاخه ۱ متعلق به دیاتومه (Chrysophyta)، جلبک های قهوه ای (Pyrrhophyta) و جلبک های سبز - آبی (Cyanophyta) شناسایی شد (شکل ۲).

آزمون‌های مختلف به‌طور مستقل و نیز به صورت کلی در انتها بررسی گردیدند. چنین بنظر می‌رسد که متغیرهای مستقل تعریف شده بر متغیر وابسته تأثیر داشته و آزمون مربوطه نشان دهنده برازش مناسبی از مدل در سطح معنی‌داری $\alpha=0/01$ است (Wald: 49.69) و شانس عدم بروز بیماری در این مطالعه ۷ برابر از بروز بیماری در مجتمع پرورش میگو مورد بررسی بزرگ‌تر است. از طرفی دیگر مربع کای در سطح $\alpha=0/01$ برای ضرائب ۲۰/۵۵ ثبت گردید که

برازش مناسبی را نشان می‌دهد. نتایج نشان می‌دهند که Nagelkerke R - square در مرحله ۱۱ برابر با ۰/۲۹۷ گردیده است، محتمل است تعیین تغییرات متغیر وابسته از روی متغیرهای مستقل در رگرسیون لجستیک حدود ۳۰ درصد گردد. به عبارتی دیگر تنها ۳۰٪ این تغییرات توسط مدل قابل بررسی است و احتمالاً عوامل دیگر یا دیگری نیز دخیل هستند که می‌توانند این درصد را افزایش دهند. حساسیت مدل در تفسیر تغییرات به صورت کلی ۹۷٪ است.

شکل ۲: میانگین تعداد فیتوپلانکتون در استخرهای مورد بررسی در سال‌های ۹۰-۱۳۸۹

با توجه به ضرائب به‌دست آمده معادله مدل لجیت (Logit Model) به شرح زیر است:

$$\ln\left\{\frac{p}{1-p}\right\} = 23.41 + 0.08 \text{ Transparency} - 1.58$$

$$\text{Evening Oxygen} + 0.89 \text{ Morning Temperature}$$

با توجه به نتایج فوق، تأثیر گذاری اکسیژن غروب بسیار بالا بوده و تقریباً با یک واحد (ppm) تغییر منفی، ۱/۵۸ برابر در احتمال وقوع بیماری تغییر ایجاد می‌نماید. در صورتی که به ازای هر یک درجه افزایش

دما، ۰/۸۹ درجه در بروز بیماری و به ازای هر یک واحد افزایش شفافیت، ۰/۰۸ درجه در میزان بروز بیماری تأثیر می‌نماید (افزایش می‌یابد).

بحث

ماهیت پیچیده بیماری توسط فعل و انفعالات بین پاتوژن، محیط زیست و میزان در شبکه علیت در مورد بیماری لکه سفید میگو به خوبی نشان داده شده است

(Corsin *et al.*, 2005). این مطلب که آلودگی با ویروس گاه تولید بیماری نموده و گاه سبب بیماری نمی‌شود، بستگی به تحمل گونه‌ای و عوامل انگیزشی محیطی دارد (Lo *et al.*, 1996). در این تحقیق فاکتورهای فیزیکی و شیمیایی آب استخرهای پرورش میگو مانند: اکسیژن محلول، دما، pH، آمونیاک، شفافیت، شوری و سیلیس و همچنین میزان و نوع شکوفایی جلبکی مورد اندازه‌گیری قرار گرفتند. از طرفی فاکتورهای مدیریتی مانند: تراکم ذخیره‌سازی، آماده‌سازی استخرها، مدیریت غذاهای و وجود جانوران ناخواسته (ماهی، خرچنگ و میگوهای وحشی) در استخرها امتیاز بندی و در تجزیه و تحلیل آماری مورد استفاده قرار گرفتند (جدول ۲).

کورسین و همکاران (۲۰۰۵) در یک بررسی در کشور هند، با توجه به شناسایی حضور ویروس لکه سفید میگو توسط PCR در نمونه پلانکتون از تقریباً ۱۰٪ حوضچه‌ها، آن‌را بدون ارتباط با وقوع بیماری لکه سفید تشخیص دادند. البته ایشان پیشنهاد کردند، لازم است مطالعات خاص و بیشتری در سیستم‌های متراکم انجام شود. موجودات پلانکتونی و لارو حشرات هم بعنوان ناقل بیماری لکه سفید مطرح هستند (Flegel *et al.*, 1998). هرچند که ما حضور ویروس را در جمعیت مورد مطالعه فیتوپلانکتونی استخرها مورد ارزیابی قرار ندادیم، اما نتایج به‌دست آمده همسو با نتایج Corsin و همکاران (۲۰۰۵) می‌باشد. شکوفایی پلانکتون و کدورت حاصل از آن‌ها رشد گیاهان کفزی و ماکروفیت را در استخر محدود می‌کند و سبب تولید مواد مغذی اولیه بیشتر و حضور موجودات زنده برای تغذیه می‌شود (بحری، ۱۳۷۵). فیتوپلانکتون منبع تولید غذای زنده بخصوص در زمان ذخیره‌سازی و علاوه بر

آن، منبع تولید اکسیژن در آب بوده و از اهمیت خاصی برخوردار هستند. میزان مطلوب فیتوپلانکتون را توسط عمق قابل رویت با سی‌سی دیسک می‌سنجند. میزان شفافیت آب استخرهای پرورش میگو با عمق ۱ تا ۱/۲ متر (عمق مشابه در استخرهای مورد مطالعه)، بین ۳۵ تا ۴۵ سانتیمتر توصیه شده است. شفافیت بالاتر از میزان یاد شده دلیل بر جمعیت فیتوپلانکتونی نامناسب، کاهش موجودات طبیعی مورد تغذیه میگو و همچنین هجوم ماکروفیت‌ها در استخر است. البته کدورت آب ناشی از مواد معلق مانند ذرات خاک، پلانکتون، مواد آلی و ترکیبات آلی محلول در آب می‌باشد. در صورتی که کدورت ایجاد شده ناشی از شکوفایی پلانکتونی باشد مناسب بوده و در حالی که حاصل از مواد معلق باشد نامناسب است (Boyd, 1990a). اگر میزان شفافیت کم‌تر از ۳۵ سانتیمتر باشد دلیل بر رشد بیش از حد فیتوپلانکتون و آمادگی استخر برای مشکلات بعدی در اثر کمبود اکسیژن محلول در آب است (دندانی، ۱۳۷۴). آنالیز نتایج نشان داد، هر یک واحد افزایش شفافیت، ۰/۰۸ درجه در میزان بروز بیماری تأثیر می‌نماید (افزایش می‌یابد). بنابراین حفظ کدورت مطلوب در استخرهای پرورش میگو مجتمع گواتر جهت جلوگیری از بروز بیماری لکه سفید حائز اهمیت است. لذا پیشنهاد می‌گردد با کوددهی مناسب در طول دوره پرورش به حفظ ذخایر پلانکتونی آب استخرها کمک گردد.

اکسیژن محلول در آب، مهم‌ترین عامل محدود کننده در پرورش متراکم میگو است. منابع تأمین کننده اکسیژن در استخرهای پرورشی از طریق انتشار از هوا، فتوسنتز، هواده و تعویض آب (آب ورودی) می‌باشند و اکسیژن از طریق تنفس میگو، پلانکتون و سایر

میکروارگانسیم های کف استخر مصرف می گردد. میزان مصرف اکسیژن توسط میگو متغیر است و بستگی به گونه، اندازه میگو، فعالیت، دمای آب و غلظت اکسیژن محلول دارد (دندانی، ۱۳۷۴). غلظت اکسیژن کم تر از ۱/۵ میلی گرم در لیتر مرگ آور است که این محدوده بستگی به مدت آن دارد. اپتیمم بازماندگی و رشد در غلظت اکسیژن بین ۳/۵ میلی گرم در لیتر تا حد اشباع است و غلظت فوق اشباع نیز مضر می باشد (Boyd, 1992a). باید توجه داشت غلظت مطلوب اکسیژنی که بیان شد (Boyd, 1992b) در شرایط آزمایشگاهی و بدون حضور عامل پاتوژن است. از طرفی میگو لیتوپنئوس وانامی، یک میگو شب فعال است روشن نیست که آیا غذا دهی در طول ۲۴ ساعت هیچ فایده ای دارد یا خیر. با توجه به اینکه میگو وانامی شب فعال است، ممکن است در طول این مدت فعالیت غذایی نداشته باشد (Robertson, 1993). میزان غذادهی و مواد آلی محلول در آب می تواند باعث کاهش اکسیژن شوند (Wei et al., 2014). افزایش فعالیت متابولیسمی در شب به همراه افزایش تحرک و شنا می تواند مصرف اکسیژن را در طی شب را برای میگو لیتوپنئوس وانامی بالا برده (Wei et al., 2014) و از طرفی کاهش فتوسنتز، تعویض آب و افزایش دمای آب استخرها در طول شب (جدول ۵) و عدم وجود هواده مکانیکی در استخرهای مورد مطالعه اهمیت میزان اکسیژن را در طول شب به خوبی نشان داده است. آنالیز نتایج این مطالعه نشان داد، تأثیر گذاری اکسیژن غروب بسیار بالا بوده و تقریباً با یک واحد (mg/l) تغییر منفی، ۱/۵۸ برابر در احتمال وقوع بیماری تغییر ایجاد می نماید. مناسب ترین محدوده pH برای رشد مناسب میگوی وانامی ۷-۹ است (بحری، ۱۳۷۵؛ Boyd,

1990). در pH های پائین تر از ۶ و بالاتر از ۹، تغذیه و رشد کاهش یافته و در صورت تداوم کشنده است. همچنین نوسان pH بین ۷/۵-۸ برای میگو استرس زا عنوان شده است (Boyd, 1998). اپتیمم pH برای رشد میگو در محدوده ۷/۸-۷/۴ می باشد (Wyk, 1999). با این حال وجود pH در محدوده تحمل میگو از بروز بیماری لکه سفید ممانعت نکرده است به طوریکه در pH قلیایی بالاتر از ۸/۳ بروز بیماری لکه سفید، شدید بوده است. بدین لحاظ pH در محدوده های غیر استرس زا برای رشد میگو احتمالاً برای رشد و تکثیر ویروس نیز مناسب است (Wilkinson, 1999). از طرفی در طول روز طی عمل فتوسنتز توسط فیتوپلانکتون، دی اکسید کربن مصرف و اکسیژن تولید می گردد که منجر به کاهش اسید کربنیک و افزایش pH می گردد. در شب با توقف فتوسنتز و تداوم تنفس موجودات آبرزی و پلانکتون ها، CO_2 تولید شده با آب تولید اسید کربنیک کرده، در نتیجه سبب کاهش pH می گردد، این امر به خوبی در جدول ۶ نشان داده شده است. هرچند که آنالیز داده ها اثر pH را در بروز بیماری لکه سفید بی تأثیر دانسته است اما افزایش pH در عصر به همراه افزایش فعالیت میگوی وانامی و به همراه کاهش اکسیژن اهمیت بروز احتمال بیماری لکه سفید را در شب افزایش می دهد. بهترین محدوده شوری برای رشد میگوی وانامی ۵ الی ۴۰ ppt است (Wyk and Scarpa, 1999). هرچند در تحقیقی در خوزستان تغییرات کم شوری آب استخرها ($OR=0.16$) شانس وقوع بیماری را کاهش داد (بکایی و همکاران، ۱۳۹۱) اما نتایج به دست آمده در این تحقیق ارتباط وقوع بیماری را با شوری در منطقه گواتر رد می کند. تجربیات اخیر در تایلند، اکوادور و دیگر نقاط نشان

داده است که افت دما به کم‌تر از ۳۰ درجه سانتی‌گراد مشکلات بیماری‌های ویروسی مانند لکه سفید را افزایش می‌دهد (Wilkinson, 2011). بیماری لکه سفید در فصول سرد و بارانی بیشتر شایع است و در دمای ۳۲ درجه سانتی‌گراد بیماری بندرت دیده شده است (Wilkinson, 2011). در دمای بین ۳۰ الی ۳۳ درجه سانتی‌گراد بروز بیماری لکه سفید به نسبت کم و در ۳۲ درجه سانتی‌گراد به حداقل خود می‌رسد (Rahman *et al.*, 2007). اگر نوسان دما به میزان حدود ۵ درجه سانتی‌گراد (حتی اگر به مدت ۱ ساعت از دمای ۳۰ درجه به ۲۵ درجه سانتی‌گراد اتفاق بیافتد) باعث شروع تلفات زود هنگام حدود ۴۸ ساعت پس از مواجهه و تلفات کامل پس از ۸ روز خواهد شد (Rahman, 2007). طبق بررسی‌ها دمای بعد از ظهر در تمام طول دوره پرورش از دمای صبح بالاتر بوده و عموماً ۲-۳ درجه سانتی‌گراد بین صبح و بعد از ظهر اختلاف دما وجود داشت (جدول ۵). در درجه حرارت پائین‌تر از ۳۰ درجه سانتی‌گراد فعالیت ویروس افزایش می‌یابد (موثرترین درجه حرارت برای وقوع بیماری لکه سفید دمای آب بین ۲۸-۲۳ درجه سانتی‌گراد می‌باشد (Guan *et al.*, 2003). دمای استخرهای مورد بررسی بین ۳۴/۱-۲۷ درجه سانتی‌گراد متغیر بود (جدول ۵). طبق نظر Boyd (۱۹۹۰) اختلاف درجه حرارت آب بیش از ۳ تا ۴ درجه سانتی‌گراد در طول شبانه روز باعث تغییرات ناگهانی در متابولیسم و شوک حرارتی خواهد شد (Boyd, 1990b). بر اساس آنالیز آماری در این تحقیق مشخص شد، به ازای هر یک درجه افزایش دما، ۰/۸۹ درجه در بروز بیماری لکه سفید در مجتمع پرورش میگو گواتر تأثیر داشته است. شاید این الگوی دمای آب با سایر مناطق متفاوت باشد

و تا حدی الگوی کشورهای جنوب شرقی آسیا را داشته باشد که با تغییر دمای آب احتمال بروز لکه سفید میگو افزایش می‌یابد. Cavalli و همکاران (۲۰۰۶) در حین مونیتورینگ بیماری لکه سفید پس از یک بارندگی ضمن اطلاع یافتن از تغییر شوری و درجه حرارت متوجه بروز این بیماری و سرایت سریع آن شدند که خود تأییدی بر تأثیر تغییر عامل دما بر بروز بیماری فوق دارد.

با توجه به اینکه در این تحقیق تنها ۳۰٪ این تغییرات توسط مدل قابل بررسی است و احتمالاً عوامل دیگر یا دیگری نیز دخیل هستند که می‌توانند این درصد را افزایش دهند. از عوامل احتمالی تأثیرگذار می‌توان به موارد ذیل اشاره کرد.

در مورد نحوه امتیاز دهی با توجه به اینکه میزان تأثیر هر کدام از فاکتورهای مدیریتی فوق الذکر، در بروز بیماری لکه سفید دقیقاً روشن نیست. تمامی عوامل مدیریتی مورد بررسی در این مطالعه به یک میزان مشابه امتیاز بندی شدند و این می‌تواند در نتایج تأثیرگذار باشد. از جمله فاکتورهای تأثیرگذار که در این تحقیق اندازه‌گیری نشد شامل: فلزات سنگین، غلظت CO₂، نیتريت، سموم، آفت‌کش‌ها، پوست اندازی، مشکلات انگلی، عفونت‌های ضعیف باکتریایی و قارچی، سولفید هیدروژن و بادهای موسمی و از فاکتورهای مدیریتی می‌توان به نقش پرندگان، فیلتراسیون آب ورودی و حتی میزان تحصیلات سرکارگر اشاره کرد (مجدی نسب، ۱۳۷۷؛ بکایی، ۱۳۹۱؛ Lo *et al.*, 1996؛ Flegel *et al.*, 1998؛ Corsin *et al.*, 2001؛ Kanchanaphum *et al.*, 1998؛ Corsin *et al.*, 2005؛ Lawrence *et al.*, 2001؛ Maeda *et al.*, 1998). اگرچه کورسین و همکاران رابطه معنی‌داری بین حضور ویروس لکه سفید در غذا و وقوع بیماری

بنظر می‌رسد، تعویض آب در طول شب می‌تواند وقوع بیماری را کاهش دهد.

۴- بدیهی ست که پرورش دهندگان جهت کنترل فاکتورهای مؤثر فیزیکی و شیمی آب استخرها می‌بایست لوازم مورد نیاز جهت سنج فاکتورهای فوق الذکر را در مزرعه داشته باشند.

۵- با توجه به اینکه فصل پرورش میگو در منطقه مورد مطالعه با شروع طوفان‌های حاره‌ای و وزش بادهای موسمی (پدیده مونسون^۱) در منطقه همراه است. لذا پیشنهاد می‌گردد، در اسفند ماه پست لاروها در استخرهای پرورشی ذخیره سازی شود و برداشت میگو پرورشی در منطقه گواتر تا قبل از شروع پدیده مونسون (اواخر خردادماه تا اوایل تیر ماه) انجام پذیرد.

۶- جهت افزایش بازماندگی میگوهای پرورشی در منطقه پیشنهاد می‌گردد از نرسی^۲ (استخرهای نوزادگاهی) جهت ذخیره سازی پست لاروهای سالم و قوی استفاده کرد. این امر بعثت مواجهه میزبان با میزان محدودی از پاتوژن باعث مقاومت و بازماندگی بیشتر میگوها در طول دوره پرورش خواهد شد.

سپاسگزاری

این تحقیق در راستای پروژه تحقیقاتی با شماره مصوب: ۸۹۰۴۷-۱۲۵۲-۱۲-۰ سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی و موسسه تحقیقات علوم شیلاتی کشور در مرکز تحقیقات شیلاتی آب‌های دور-چابهار انجام پذیرفت. نویسندگان این مطالعه از

پیدا نکردند (Maeda *et al.*, 1998)، اما این واقعیت وجود دارد که مسیر دهان موثرترین روش برای انتقال بیماری لکه سفید در میگو است (Corsin *et al.*, 2002). با توجه به اینکه کمبود غذا در مزارع پرورش میگو گواتر یکی از عوامل مورد بررسی در این تحقیق بود (جدول ۲) اما نتایج آنالیز آماری ارتباطی بین کمبود غذا و بروز بیماری لکه سفید نشان نداد. هرچند که کیفیت غذا و آلودگی غذا به ویروس لکه سفید مورد ارزیابی قرار نگرفت.

پلانکتون نیز به عنوان یک علت بالقوه برای شیوع بیماری لکه سفید پیشنهاد شده است. تشخیص ویروس لکه سفید در پلانکتون توسط تعدادی از نویسندگان گزارش شده است (Lo *et al.*, 1996; Ruangsri *et al.*, 1999). با توجه به نتایج به‌دست آمده جهت کاهش وقوع بیماری در سایت پرورش میگو غرب باهوکلان-گواتر پیشنهاد می‌گردد:

۱- جهت رفع استرس ناشی از کاهش اکسیژن عصر در استخرها پیشنهاد می‌گردد حداقل در عصر در استخرها از هواده مکانیکی استفاده گردد. قابل ذکر است، پرورش دهندگان جهت کاهش دما در طول روز نیز می‌توانند از سیستم فعال هوادهی استفاده نمایند.

۲- جهت کاهش شفافیت در استخرها پیشنهاد می‌گردد در طول دوره پرورش با کوددهی منظم میزان باروری فیتوپلانکتون استخرها را در حد مطلوب حفظ گردد.

۳- جهت حفظ دما پیشنهاد می‌گردد در طول دوره پرورش در صورت امکان از تعویض آب جهت پائین آوردن دمای آب استخرها استفاده گردد.

¹ Monsoon

² Nursery

۷. عبدی، ک.، ۱۳۸۹. شیوع لکه سفید میگو / دکتر عبدی: بیماری تحت کنترل است
http://www.hakimemehr.ir/news/show_detail.asp?id=2983

۸. مجیدی نسب، آ.، ۱۳۷۷. بیماری های میگوهای پرورشی، انتشارات نوربخش، ۱۸۰ صفحه.

9. Boyd, C.E., 1990a. Water quality in ponds for aquaculture, Birilmin Publishing.
10. Boyd, C.E., 1990b. Water quality in ponds for aquaculture, Birilmin Publishing.
11. Boyd C.E., 1992. Shrimp pond bottom soil and sediment management. Technical Bulletin, 43 p.
12. Boyd, C.E., 1998. Pond aquaculture water quality management for marine shrimp culture. Kluwer Academic publishers, London.
13. Cavalli, L.S., Marins, L.F., Netto, S., Abreu, P.C., 2006. Detailed monitoring of white spot syndrome virus (WSSV) in shrimp commercial ponds in Sinaloa, Mexico by nested PCR. Aquaculture 251, 33-45
14. Charles, D.F., 1985. Relationships between surface sediment diatom assemblages and lakewater characteristics in Adirondack lakes. Ecology, 66: 994-1011.
15. Corsin, F., Turnbull, J.F., Hao, N.V., Mohan, C.V., Phi, T.T., 2001. Phuoc LH, et al. Risk factors associated with white spot syndrome virus infection in a Vietnamese rice-shrimp farming system. Disease of Aquatic Organisms, 47, 1-12.
16. Corsin, F., Phi, T.T., Phuoc, L.H., Tinh, N.T.N., Hao, N.V., Mohan, C.V., et al., 2002 Problems and solutions with the design and execution of an epidemiological study of white spot disease in black tiger shrimp (*Penaeus monodon*) in Vietnam. Preventive Veterinary Medicine, 53, 117-132.
17. Corsin, F., Turnbull, J.F., Mohan, C.V., Hao, N.V., Morgan, K.L., 2005. Pond-level risk factors for White Spot disease outbreaks. In P. Walker, R. Lester and M.G. Bondad-Reantaso (eds). Diseases in Asian Aquaculture V, 75-92. Fish Health Section, Asian Fisheries Society, Manila.
18. Esparza-Leal, H.M., Magallón-Barajas, F.J., Portillo-Clark, G., Perez-Enriquez, R., Álvarez-Ruiz, P., Escobedo-Bonilla, C.M., et al., 2010. Infection of wssv-negative shrimp, *Litopenaeus vannamei*, cultivated under fluctuating temperature conditions. Journal of the World Aquaculture Society, 41, 912-922.

جناب آقای مهندس آذینی ریاست محترم مرکز تحقیقات شیلاتی آب های دور-چابهار که امکان اجرای این پروژه را فراهم کردند، کمال تشکر را دارند. همچنین از آقایان امین راد، رحیمی و سرکار خانم ناصری جهت همکاری در این تحقیق، کمال سپاسگزاری را داریم.

منابع

۱. افشارنسب، م.، ۱۳۸۶. بیماری های ویروسی میگو. موسسه تحقیقات شیلات ایران-مدیریت اطلاعات علمی، شابک ۵-۳۹-۵۸۵۶-۹۶۴-۹۷۸، ۲۱۰ صفحه.
۲. افشارنسب، م.، دشتیان نسب، ع.، یگانه، و.، ۱۳۸۶. بررسی بیماری زایی ویروس سندرم لکه سفید (White spot syndrome virus) در میگوی پاسفید (*Litopenaeus vannamei*) مجله علمی شیلات ایران، سال ۱۶(۱)، ۸-۱.
۳. بحری، آ.، ۱۳۷۵. کیفیت آب در پرورش میگو. معاونت تکثیر و پرورش آبزیان - اداره کل آموزش و ترویج. ۵۹ صفحه.
۴. بکایی، س.، سلطانی، م.، رحیمی فروشانی، ع. ر.، باهنر، ع. ر.، افشارنسب، م.، روحانی زاده، س.، قاجاری، آ.آ.، سعادت، د.، ۱۳۹۱. بررسی عوامل خطر بیماری ویروسی لکه سفید در مزارع پرورش میگو در چوئیده آبادان در سال ۱۳۸۹. مجله تخصصی اپیدمیولوژی ایران، ۱۸(۱)، ۴۵-۵۳.
۵. خدای، ش.، ۱۳۸۱. بررسی جامع اکولوژی استخرهای پرورش میگو منطقه گواتر. گزارش نهایی، موسسه تحقیقات شیلات ایران، ۰۲-۰۷۱۰۲۳۹۰۰۰-۷۹، ۱۴۵ صفحه.
۶. دندانی، ع.، ۱۳۷۴. مدیریت آماده سازی استخرهای پرورش میگو. معاونت تکثیر و پرورش آبزیان - اداره کل آموزش و ترویج. ۴۶ صفحه.

- and *P. monodon* (Thailand). Fish Pathology, 33, 381-387.
29. Moopam, 1998. Manual of oceanographic observations and pollutant analysis method. P 60.
 30. Newell, G.E., 1977. Marine plankton. Hutchinson Co. London, 320 p.
 31. OIE (World Organisation for Animal Health), 2003. Diagnostic Manual for Aquatic Animal Diseases, Office International Des Epizooties, Paris, France.
 32. OIE, 2012. Manual of diagnostic tests for aquatic animals. NB: There is an OIE Reference Laboratory for White spot disease White spot disease, 177-190.
 33. Rahman, M.M., 2007. Differences in virulence between white spot syndrome virus (WSSV) isolates and testing of some control strategies in WSSV infected shrimp. ISBN 9-7890-5864-126-7, 108 p.
 34. Rahman, M.M., Corteel, M., Dantas-Lima, J.J., Wille, M., Alday-Sanz, V., Pensaert, M.B., *et al.*, 2007. Impact of daily fluctuations of optimum (27 °C) and high water temperature (33 °C) on *Penaeus vannamei* juveniles infected with white spot syndrome virus (WSSV). Aquaculture, 26, 107-113.
 35. Robertson, L., Lawrence, A.L., Castille, F.L., 1993. Effect of feeding frequency and feeding time on growth of *Penaeus vannamei* (Boone). Aquaculture and Fisheries Management, 24, 1-6.
 36. Ruangsri, J., Supamattaya, K., 1999. DNA Detection of Suspected Virus (SEMBV) Carriers by PCR (Polymerase Chain Peaction). Journal of Science and Technology, 21, 41-51.
 37. Snieszko, S.F., 1974. The effects of environmental stress on outbreaks of infectious diseases of fish. Journal of Fish Biology, 6, 197-208.
 38. Tendencia, E.A., Bosma, R.H., Verreth, J.A.J., 2011. WSSV risk factors related to water physic chemical properties and microflora in semi-intensive *Penaeus monodon* culture ponds in the Philippines. Aquaculture, 302: 164-8.
 39. Tsai, M.F., Kou, G.H., Liu, H.C., Liu, K.F., 1999. Chang CF, Peng SE, *et al.* Long term presence of white spot syndrome virus (WSSV) in a cultivated shrimp population without disease outbreak. Diseases Aquatic Organization, 38, 107-114.
 40. USFWS/AFS-FHS, 2004. USFWS/AFS-FHS standard procedures for aquatic animal health inspections. Chapter 2 sampling, p 20.
 41. Wei, J., Zhang, X., Yu, Y., Huang, H., Li, F., Xiang, J., 2014. Comparative Transcriptomic
 19. Flegel, T.W., Alday-Sanz, V., 1998. The crisis in Asian shrimp aquaculture. Current status and future needs. J. Appl. Ichthyol., 14, 269 – 273.
 20. Galster, H., 1991. pH Measurement: Fundamentals, Methods, Applications, Instrumentation. VCH Publishers Inc., p21.
 21. Guan, Y, Yu, Z., Li, C., 2003. The effects of temperature on white spot syndrome infections in *Marsupenaeus japonicus*. Journal of Invertebrate Pathology, 83, 257-260.
 22. Gunalan, B., Soundarapamndian, P., Ramchandran, K., Theivasidamani, A., Kotia, A.S., 2011. First report on White Spot Syndrome Virus (WSSV) infection in white leg shrimp *Litopenaeus vannamei* (Crustacea, Penaeidae) under semi intensive culture condition in India. AACL Bioflux, 4, 301-305.
 23. Habit, R.N., Pankow, H., 1976. Algeno Floraderostsee Vebgusta Fischers Verlagjena, 493p.
 24. Kakoolaki, S.H., Sharifpour, I., Afsharnasab, M., Sepahdari, A., Mehrabi, M.R., Ghaednia, B., *et al.*, 2014. Effects of temperature on hematological and histopathological changes and survival rate of juvenile *Fenneropenaeus vannamei* experimentally challenged to White Spot Virus. Iranian Journal of Fisheries Sciences, 13, 91-102.
 25. Kanchanaphum, P., Wongteerasupaya, C., Sitidilokratana, N., Boonsaeng, V., Panyim, S., Tassanakajon, A., *et al.*, 1998 Experimental transmission of white spot syndrome virus (WSSV) from crabs to shrimp *Penaeus monodon*. Diseases of Aquatic Organisms, 34, 1-7.
 26. Lawrence, A.L., More, W., Bray, W.A., Royo, M., 2001. Successful intensive culture of *Litopenaeus vannamei* on a white spot syndrome virus-contaminated farm in Panama, Vol. Book of Abstracts of Aquaculture 2001, 21-25 January 2001, Lake Buena Vista, FL (USA). World Aquaculture Society, 143 J.M Parker Coliseum Louisiana State University Baton Rouge LA 70803 USA, 753 p.
 27. Lo, C.F., Ho, C.H., Peng, S.E., Chen, C.H., Hsu, H.C., Chiu, Y.L., *et al.*, 1996 White spot syndrome baculovirus (WSBV) detected in cultured and captured shrimp, crabs and other arthropods. Diseases of Aquatic Organisms, 27, 215-225.
 28. Maeda, M., Kasornchandr, J., Itami, T., Suzuki, N., Hennig, O., Kondo, M., Albaladejo, J.D., Takahashi, Y., 1998. Effect of various treatments on white spot syndrome virus (WSSV) from *Penaeus japonicus* (Japan)

43. Wyk, P.V., Scarpa, J., 1999. Water Quality Requirement and Management. Chapter 8. P 141 162 & 52.
42. Wilkinson, S., 2011. Aquaculture Asia. Scand-Media Co., Ltd., NACA, ISSN 0859-600X, 16(1), 40 p.
- Characterization of the Early Development in Pacific White Shrimp *Litopenaeus vannamei*. PLoS ONE, 9, 106-201.